המזבח מקדש פרק תשיעי זבחים פה.

מסורת הש"ס

מוסף רש"י

שיטה מקובצת

תורה אור

שינויי נוסחאות

לא תהא פחותה משוחט בחוץ ומעלה אוסף כחוץ. דקי"ל בהשוחט (לקמן דף קו.) דחייב על שחיטתה ועל עליתה: **השוחט עוף קדשים כפנים והעלהו כחוץ פטור.** על העליתה [1] דלינו מתקבל כפנים אלא מלוק: **שחטו כחוץ והעלהו כחוץ חייב.** על שחיטתן דהשוחט עוף קדשים כחוץ חייב דאיתברי מאו אשר ישחט כפ' השוחט (שם דף קו.) וכי העלהו כחוץ חייב דמרבינן בהשוחט (שם) לענין העלאת כל הנשחטין [2] דכי היכי דחייב על שחיטתן חייב על העלאתן דכתיב ואליהם תאמר לערב פרשיות: **ואמאי.** השוחטו בפנים והעלהו כחוץ פטור נימא לא תהא פחותה כו': **מיקטל קטליה.** לא [3] שייכא שחיטה בפנים כלל לא בחולין ולא בקדשים אבל שחיטת עוף בפנים לא שייכא לילה שחיטה היא בחולין הלכך בקדשים נמי שחיטה פסולה היא קרויה כל"ל (ע"פ ש"מ ורי"ב): [4] ל"ל הכא (ש"מ): [5] ל"ל פרש (כ"י מ): מן) ל"ל בתוספתא (גליון). ועי' רש"ס: מן) כש"מ טעם דהוא ביה זריקה הוכרחו אימורין למזבח. ואע"ג דזריקה פסולה הואי, להכי מיהא אהני דאם עלו לא ירדו הואיל וברוב זבחים אין פסול שלא לשמו נהנו. הס"ל: [6] דעתיה דהאי גולן (שמכ"י): [7] נכתב"י דאכשרים. וכל"ל. [8] (וכ"ל כיון לגיסא למתר דהך כולן קלי כין אכשרין כין אפסולין וכי' ע"כ דקלי מכל הקדשים (באה"מ)): [9] שייך למיתני בהו (בתה"י): [10] ל"ל אבל (ש"מ): [11] (א) ק"מ דמחיים מחיים דאם כשרים הם מה הפסד יש ביירידתן הואיל ויכול להעלותן בטוף ואם פסולים הם אינם פסולים אלא ממום או רובע ונרבע או הד מהגך דאין פסולין בקודש וא"כ פשיטא דירדו (ש"מ): [12] קיימינן (כ"י מ): [13] ל"ל סלקי (שמכ"י): [14] בעורה הואי נמי דבראש כל"ל (ש"מ): [15] בו) לכשרה (ש"מ): [16] כשרה היתה ומששחטה כל"ל (ש"מ): [17] ל"ל ונפסלה (כ"י מ): [18] משום דלא ירדו וראוי כל"ל (ש"מ): [19] כש"מ טעם שהפסול מחמת דבר אחר הוא וחזיא למתר לישחט. אבל ליכא לפרש דשחיטה לילה כשרה בחולין (דהא) שחיטת עוף נמי כשרה בחולין. נכ"ל מתיקנ אבל ליכא הוא כנגנן אחר ח"ל ולפי רש"י קשה דכמו כן שחיטת העוף חזיא בחולין. ריב"ן): [20] לא) ל"ל תנא גלי ולא"ו (באה"מ): [21] לב) ל"ל לא גלי ולא"ו (באה"מ):

---

[1] לקמן קיא.) [2] (שבת: ניסן כח.), ג) (ערל פנ: [מעילה ז:]), ד) ע' בגטגות יש"ל, ה) ת"כ ויקרא נדבה פ"ה הי"ז ופ"ו הי"ב, ו) לקמן קו.) [3] (ע' חולין יח. דיה ממקמם ליה בפרתא ופ"ש בר"ש"ן, ז) מעילה ז:, ח) תוספתא דבחים ריש פ"טז, י) תוס' שם הי"ד, כ) ע' ל"ק.

---

[1] **לא תהא פחותה משוחט בחוץ ומעלה אוסף כחוץ.** דקי"ל בהשוחט (לקמן דף קו.) דחייב על שחיטתה ועל עליתה: **השוחט עוף קדשים כפנים והעלהו כחוץ פטור.** על העליתה [1] דלינו מתקבל כפנים אלא מלוק: **שחטו כחוץ והעלהו כחוץ חייב.** על שחיטתן דהשוחט עוף קדשים כחוץ חייב דאיתברי מאו אשר ישחט כפ' השוחט (שם דף קו.) וכי העלהו כחוץ חייב דמרבינן בהשוחט (שם) לענין העלאת כל הנשחטין [2] דכי היכי דחייב על שחיטתן חייב על העלאתן דכתיב ואליהם תאמר לערב פרשיות: **ואמאי.** השוחטו בפנים והעלהו כחוץ פטור נימא לא תהא פחותה כו': **מיקטל קטליה.** לא [3] שייכא שחיטה בפנים כלל לא בחולין ולא בקדשים אבל שחיטת עוף בפנים לא שייכא לילה שחיטה היא בחולין הלכך בקדשים נמי שחיטה פסולה היא קרויה כל"ל (ע"פ ש"מ ורי"ב): [4] ל"ל הכא (ש"מ): [5] ל"ל פרש (כ"י מ): מן) ל"ל בתוספתא (גליון). ועי' רש"ס: מן) כש"מ טעם דהוא ביה זריקה הוכרחו אימורין למזבח. ואע"ג דזריקה פסולה הואי, להכי מיהא אהני דאם עלו לא ירדו הואיל וברוב זבחים אין פסול שלא לשמו נהנו. הס"ל: [6] דעתיה דהאי גולן (שמכ"י): [7] נכתב"י דאכשרים. וכל"ל. [8] (וכ"ל כיון לגיסא למתר דהך כולן קלי כין אכשרין כין אפסולין וכי' ע"כ דקלי מכל הקדשים (באה"מ)): [9] שייך למיתני בהו (בתה"י): [10] ל"ל אבל (ש"מ): [11] (א) ק"מ דמחיים מחיים דאם כשרים הם מה הפסד יש ביירידתן הואיל ויכול להעלותן בטוף ואם פסולים הם אינם פסולים אלא ממום או רובע ונרבע או הד מהגך דאין פסולין בקודש וא"כ פשיטא דירדו (ש"מ): [12] קיימינן (כ"י מ): [13] ל"ל סלקי (שמכ"י): [14] בעורה הואי נמי דבראש כל"ל (ש"מ): [15] בו) לכשרה (ש"מ): [16] כשרה היתה ומששחטה כל"ל (ש"מ): [17] ל"ל ונפסלה (כ"י מ): [18] משום דלא ירדו וראוי כל"ל (ש"מ): [19] כש"מ טעם שהפסול מחמת דבר אחר הוא וחזיא למתר לישחט. אבל ליכא לפרש דשחיטת לילה כשרה בחולין (דהא) שחיטת עוף נמי כשרה בחולין. נכ"ל מתיקנ אבל ליכא הוא כנגנן אחר ח"ל ולפי רש"י קשה דכמו כן שחיטת העוף חזיא בחולין. ריב"ן): [20] לא) ל"ל תנא גלי ולא"ו (באה"מ): [21] לב) ל"ל לא גלי ולא"ו (באה"מ):

---

[1] **לא תהא פחותה משוחט בחוץ ומעלה אוסף כחוץ.** דקי"ל בהשוחט (לקמן דף קו.) דחייב על שחיטתה ועל עליתה: **השוחט עוף קדשים כפנים והעלהו כחוץ פטור.** על העליתה [1] דלינו מתקבל כפנים אלא מלוק: **שחטו כחוץ והעלהו כחוץ חייב.** על שחיטתן דהשוחט עוף קדשים כחוץ חייב דאיתברי מאו אשר ישחט כפ' השוחט (שם דף קו.) וכי העלהו כחוץ חייב דמרבינן בהשוחט (שם) לענין העלאת כל הנשחטין [2] דכי היכי דחייב על שחיטתן חייב על העלאתן דכתיב ואליהם תאמר לערב פרשיות: **ואמאי.** השוחטו בפנים והעלהו כחוץ פטור נימא לא תהא פחותה כו': **מיקטל קטליה.** לא [3] שייכא שחיטה בפנים כלל לא בחולין ולא בקדשים אבל שחיטת עוף בפנים לא שייכא לילה שחיטה היא בחולין הלכך בקדשים נמי שחיטה פסולה היא קרויה כל"ל (ע"פ ש"מ ורי"ב): [4] ל"ל הכא (ש"מ): [5] ל"ל פרש (כ"י מ): מן) ל"ל בתוספתא (גליון). ועי' רש"ס: מן) כש"מ טעם דהוא ביה זריקה הוכרחו אימורין למזבח. ואע"ג דזריקה פסולה הואי, להכי מיהא אהני דאם עלו לא ירדו הואיל וברוב זבחים אין פסול שלא לשמו נהנו. הס"ל: [6] דעתיה דהאי גולן (שמכ"י): [7] נכתב"י דאכשרים. וכל"ל. [8] (וכ"ל כיון לגיסא למתר דהך כולן קלי כין אכשרין כין אפסולין וכי' ע"כ דקלי מכל הקדשים (באה"מ)): [9] שייך למיתני בהו (בתה"י): [10] ל"ל אבל (ש"מ): [11] (א) ק"מ דמחיים מחיים דאם כשרים הם מה הפסד יש ביירידתן הואיל ויכול להעלותן בטוף ואם פסולים הם אינם פסולים אלא ממום או רובע ונרבע או הד מהגך דאין פסולין בקודש וא"כ פשיטא דירדו (ש"מ): [12] קיימינן (כ"י מ): [13] ל"ל סלקי (שמכ"י): [14] בעורה הואי נמי דבראש כל"ל (ש"מ): [15] בו) לכשרה (ש"מ): [16] כשרה היתה ומששחטה כל"ל (ש"מ): [17] ל"ל ונפסלה (כ"י מ): [18] משום דלא ירדו וראוי כל"ל (ש"מ): [19] כש"מ טעם שהפסול מחמת דבר אחר הוא וחזיא למתר לישחט. אבל ליכא לפרש דשחיטת לילה כשרה בחולין (דהא) שחיטת עוף נמי כשרה בחולין. נכ"ל מתיקנ אבל ליכא הוא כנגנן אחר ח"ל ולפי רש"י קשה דכמו כן שחיטת העוף חזיא בחולין. ריב"ן): [20] לא) ל"ל תנא גלי ולא"ו (באה"מ): [21] לב) ל"ל לא גלי ולא"ו (באה"מ):

לא תהא פחותה משוחט בחוץ ומעלה בחוץ מתיב רב חייא בר אבין [6]השוחט עוף בפנים ומעלה בחוץ פטור שחט בחוץ ומעלה בחוץ חייב [7] נימא לא תהא פחותה משוחט ומעלה בחוץ [8]תיובתא איבעית אימא שחיטת העוף בפנים מיקטל קטליה [9]אמר עולא אימורי קדשים קלים שהעלן לפני זריקת דמן לא ירדו נעשו לחמו של מזבח א"ר זירא אף אנן נמי תנינא שנשפך דמה ושיצא דמה חוץ לקלעים ומה התם דאם בא לזרוק אין לו לזרוק אמרת אם עלו לא ירדו הכא דאם בא לזרוק זורק לא כל שכן תרגמא אקדשי קדשים הרי [10] פסח דקדשים קלים הוא תרגמא בשלא [11] לשמן תנן וכולן שעלו חיין לגבי [12] מזבח ירדו הא שחוטין לא ירדו מאי לאו ל"ש קדשי קדשים לא שנא קדשים קלים לא הא שחוטין מהן ירדו מהן לא ירדו והא כולן קתני [13] כולם אחיין פשיטא לעולם אחיין ובדוקין שבעין [14]ואליבא דר"ע דאמר אם עלו לא ירדו במאי אוקימתא בפסולין אימא סיפא וכן [15] עולה שעלתה חיה לראש המזבח תרד שחטה בראש המזבח יפשיט וינתח במקומה ואי פסולה בת הפשט ונתוח היא [16]ונתח אותה אמר רחמנא [17]אותה כשרה ולא פסולה סיפא אתאן לכשרה ומאי קמשמע לן דיש הפשט ונתוח בראש המזבח [18] ולמאן דאמר אין הפשט ונתוח בראש המזבח מאי איכא למימר הכא במאי עסקינן כגון שהיתה לו שעת הכושר ונפסלה ורבי אלעזר ברבי שמעון היא [19]דאמר כיון שנזרק הדם והורצה בשר שעה אחת יפשיטנה ועורה לכהנים ואלא [20] דקתני כיצד עושה מוריד את הקרבים למטה ומדיחן [21] הקריבהו נא בפרתיהו הקריבהו נא לפחתך הירצך או הישא פניך אנן הכי קאמרינן מדיחן למה לי דאי מיתרמי כהן אחרינא ולא ידע נסקינהו למאן דאמר כו':

למה לי היכי נעביד נקרבינהו [22]בפרתיהו הקריבהו נא לפחתך הירצך או הישא פניך אנן הכי קאמרינן מדיחן למה לי דאי מיתרמי כהן אחרינא ולא ידע נסקינהו

ומאן

לא תהא פחותה משוחט בחוץ ומעלה בחוץ מתיב רב חייא בר אבין [6]השוחט עוף בפנים ומעלה בחוץ פטור שחט בחוץ ומעלה בחוץ חייב [7] נימא לא תהא פחותה משוחט ומעלה בחוץ [8]תיובתא איבעית אימא שחיטת העוף בפנים מיקטל קטליה [9]אמר עולא אימורי קדשים קלים שהעלן לפני זריקת דמן לא ירדו נעשו לחמו של מזבח א"ר זירא אף אנן נמי תנינא שנשפך דמה ושיצא דמה חוץ לקלעים ומה התם דאם בא לזרוק אין לו לזרוק אמרת אם עלו לא ירדו הכא דאם בא לזרוק זורק לא כל שכן תרגמא אקדשי קדשים הרי [10] פסח דקדשים קלים הוא תרגמא בשלא [11] לשמן תנן וכולן שעלו חיין לגבי [12] מזבח ירדו הא שחוטין לא ירדו מאי לאו ל"ש קדשי קדשים לא שנא קדשים קלים לא הא שחוטין מהן ירדו מהן לא ירדו והא כולן קתני [13] כולם אחיין פשיטא לעולם אחיין ובדוקין שבעין [14]ואליבא דר"ע דאמר אם עלו לא ירדו במאי אוקימתא בפסולין אימא סיפא וכן [15] עולה שעלתה חיה לראש המזבח תרד שחטה בראש המזבח יפשיט וינתח במקומה ואי פסולה בת הפשט ונתוח היא [16]ונתח אותה אמר רחמנא [17]אותה כשרה ולא פסולה סיפא אתאן לכשרה ומאי קמשמע לן דיש הפשט ונתוח בראש המזבח [18] ולמאן דאמר אין הפשט ונתוח בראש המזבח מאי איכא למימר הכא במאי עסקינן כגון שהיתה לו שעת הכושר ונפסלה ורבי אלעזר ברבי שמעון היא [19]דאמר כיון שנזרק הדם והורצה בשר שעה אחת יפשיטנה ועורה לכהנים ואלא [20] דקתני כיצד עושה מוריד את הקרבים למטה ומדיחן [21] הקריבהו נא בפרתיהו הקריבהו נא לפחתך הירצך או הישא פניך אנן הכי קאמרינן מדיחן למה לי דאי מיתרמי כהן אחרינא ולא ידע נסקינהו

ומאן

לא תהא פחותה משוחט בחוץ ומעלה בחוץ מתיב רב חייא בר אבין [6]השוחט עוף בפנים ומעלה בחוץ פטור שחט בחוץ ומעלה בחוץ חייב [7] נימא לא תהא פחותה משוחט ומעלה בחוץ [8]תיובתא איבעית אימא שחיטת העוף בפנים מיקטל קטליה [9]אמר עולא אימורי קדשים קלים שהעלן לפני זריקת דמן לא ירדו נעשו לחמו של מזבח א"ר זירא אף אנן נמי תנינא שנשפך דמה ושיצא דמה חוץ לקלעים ומה התם דאם בא לזרוק אין לו לזרוק אמרת אם עלו לא ירדו הכא דאם בא לזרוק זורק לא כל שכן תרגמא אקדשי קדשים הרי [10] פסח דקדשים קלים הוא תרגמא בשלא [11] לשמן תנן וכולן שעלו חיין לגבי [12] מזבח ירדו הא שחוטין לא ירדו מאי לאו ל"ש קדשי קדשים לא שנא קדשים קלים לא הא שחוטין מהן ירדו מהן לא ירדו והא כולן קתני [13] כולם אחיין פשיטא לעולם אחיין ובדוקין שבעין [14]ואליבא דר"ע דאמר אם עלו לא ירדו במאי אוקימתא בפסולין אימא סיפא וכן [15] עולה שעלתה חיה לראש המזבח תרד שחטה בראש המזבח יפשיט וינתח במקומה ואי פסולה בת הפשט ונתוח היא [16]ונתח אותה אמר רחמנא [17]אותה כשרה ולא פסולה סיפא אתאן לכשרה ומאי קמשמע לן דיש הפשט ונתוח בראש המזבח [18] ולמאן דאמר אין הפשט ונתוח בראש המזבח מאי איכא למימר הכא במאי עסקינן כגון שהיתה לו שעת הכושר ונפסלה ורבי אלעזר ברבי שמעון היא [19]דאמר כיון שנזרק הדם והורצה בשר שעה אחת יפשיטנה ועורה לכהנים ואלא [20] דקתני כיצד עושה מוריד את הקרבים למטה ומדיחן [21] הקריבהו נא בפרתיהו הקריבהו נא לפחתך הירצך או הישא פניך אנן הכי קאמרינן מדיחן למה לי דאי מיתרמי כהן אחרינא ולא ידע נסקינהו

ומאן

לא תהא פחותה משוחט בחוץ ומעלה אוסף כחוץ. דקי"ל בהשוחט (לקמן דף קו.) דחייב על שחיטתה ועל עליתה: **השוחט עוף קדשים כפנים והעלהו כחוץ פטור.** על העליתה [1] דלינו מתקבל כפנים אלא מלוק: **שחטו כחוץ והעלהו כחוץ חייב.** על שחיטתן דהשוחט עוף קדשים כחוץ חייב דאיתברי מאו אשר ישחט כפ' השוחט (שם דף קו.) וכי העלהו כחוץ חייב דמרבינן בהשוחט (שם) לענין העלאת כל הנשחטין [2] דכי היכי דחייב על שחיטתן חייב על העלאתן דכתיב ואליהם תאמר לערב פרשיות: **ואמאי.** השוחטו בפנים והעלהו כחוץ פטור נימא לא תהא פחותה כו': **מיקטל קטליה.** לא [3] שייכא שחיטה בפנים כלל לא בחולין ולא בקדשים אבל שחיטת עוף בפנים לא שייכא לילה שחיטה היא בחולין הלכך בקדשים נמי שחיטה פסולה היא קרויה כל"ל (ע"פ ש"מ ורי"ב): [4] ל"ל הכא (ש"מ): [5] ל"ל פרש (כ"י מ): מן) ל"ל בתוספתא (גליון). ועי' רש"ס: מן) כש"מ טעם דהוא ביה זריקה הוכרחו אימורין למזבח. ואע"ג דזריקה פסולה הואי, להכי מיהא אהני דאם עלו לא ירדו הואיל וברוב זבחים אין פסול שלא לשמו נהנו. הס"ל: [6] דעתיה דהאי גולן (שמכ"י): [7] נכתב"י דאכשרים. וכל"ל. [8] (וכ"ל כיון לגיסא למתר דהך כולן קלי כין אכשרין כין אפסולין וכי' ע"כ דקלי מכל הקדשים (באה"מ)): [9] שייך למיתני בהו (בתה"י): [10] ל"ל אבל (ש"מ): [11] (א) ק"מ דמחיים מחיים דאם כשרים הם מה הפסד יש ביירידתן הואיל ויכול להעלותן בטוף ואם פסולים הם אינם פסולים אלא ממום או רובע ונרבע או הד מהגך דאין פסולין בקודש וא"כ פשיטא דירדו (ש"מ): [12] קיימינן (כ"י מ): [13] ל"ל סלקי (שמכ"י): [14] בעורה הואי נמי דבראש כל"ל (ש"מ): [15] בו) לכשרה (ש"מ): [16] כשרה היתה ומששחטה כל"ל (ש"מ): [17] ל"ל ונפסלה (כ"י מ): [18] משום דלא ירדו וראוי כל"ל (ש"מ): [19] כש"מ טעם שהפסול מחמת דבר אחר הוא וחזיא למתר לישחט. אבל ליכא לפרש דשחיטת לילה כשרה בחולין (דהא) שחיטת עוף נמי כשרה בחולין. נכ"ל מתיקנ אבל ליכא הוא כנגנן אחר ח"ל ולפי רש"י קשה דכמו כן שחיטת העוף חזיא בחולין. ריב"ן): [20] לא) ל"ל תנא גלי ולא"ו (באה"מ): [21] לב) ל"ל לא גלי ולא"ו (באה"מ):

לא תהא פחותה משוחט בחוץ ומעלה אוסף כחוץ. דקי"ל בהשוחט (לקמן דף קו.) דחייב על שחיטתה ועל עליתה: **השוחט עוף קדשים כפנים והעלהו כחוץ פטור.** על העליתה [1] דלינו מתקבל כפנים אלא מלוק: **שחטו כחוץ והעלהו כחוץ חייב.** על שחיטתן דהשוחט עוף קדשים כחוץ חייב דאיתברי מאו אשר ישחט כפ' השוחט (שם דף קו.) וכי העלהו כחוץ חייב דמרבינן בהשוחט (שם) לענין העלאת כל הנשחטין [2] דכי היכי דחייב על שחיטתן חייב על העלאתן דכתיב ואליהם תאמר לערב פרשיות: **ואמאי.** השוחטו בפנים והעלהו כחוץ פטור נימא לא תהא פחותה כו': **מיקטל קטליה.** לא [3] שייכא שחיטה בפנים כלל לא בחולין ולא בקדשים אבל שחיטת עוף בפנים לא שייכא לילה שחיטה היא בחולין הלכך בקדשים נמי שחיטה פסולה היא קרויה כל"ל (ע"פ ש"מ ורי"ב): [4] ל"ל הכא (ש"מ): [5] ל"ל פרש (כ"י מ): מן) ל"ל בתוספתא (גליון). ועי' רש"ס: מן) כש"מ טעם דהוא ביה זריקה הוכרחו אימורין למזבח. ואע"ג דזריקה פסולה הואי, להכי מיהא אהני דאם עלו לא ירדו הואיל וברוב זבחים אין פסול שלא לשמו נהנו. הס"ל: [6] דעתיה דהאי גולן (שמכ"י): [7] נכתב"י דאכשרים. וכל"ל. [8] (וכ"ל כיון לגיסא למתר דהך כולן קלי כין אכשרין כין אפסולין וכי' ע"כ דקלי מכל הקדשים (באה"מ)): [9] שייך למיתני בהו (בתה"י): [10] ל"ל אבל (ש"מ): [11] (א) ק"מ דמחיים מחיים דאם כשרים הם מה הפסד יש ביירידתן הואיל ויכול להעלותן בטוף ואם פסולים הם אינם פסולים אלא ממום או רובע ונרבע או הד מהגך דאין פסולין בקודש וא"כ פשיטא דירדו (ש"מ): [12] קיימינן (כ"י מ): [13] ל"ל סלקי (שמכ"י): [14] בעורה הואי נמי דבראש כל"ל (ש"מ): [15] בו) לכשרה (ש"מ): [16] כשרה היתה ומששחטה כל"ל (ש"מ): [17] ל"ל ונפסלה (כ"י מ): [18] משום דלא ירדו וראוי כל"ל (ש"מ): [19] כש"מ טעם שהפסול מחמת דבר אחר הוא וחזיא למתר לישחט. אבל ליכא לפרש דשחיטת לילה כשרה בחולין (דהא) שחיטת עוף נמי כשרה בחולין. נכ"ל מתיקנ אבל ליכא הוא כנגנן אחר ח"ל ולפי רש"י קשה דכמו כן שחיטת העוף חזיא בחולין. ריב"ן): [20] לא) ל"ל תנא גלי ולא"ו (באה"מ): [21] לב) ל"ל לא גלי ולא"ו (באה"מ):

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com